

Obrazy z cyklu „Soft vision“ vznikají překrýváním šablon a nejrůznějších vzorů. Najdeme zde prolínání různých dějových linií a významů. Je v nich většinou uplatněna „pevná“ kompozice i jasná obrysová linie. V některých dílech je použitý téměř maximální kontrast barev, a to zejména proto, že zde Havlín pracuje také se stříbrnou a zlatou barvou, která je umísťována v kontrastu k tmavému pozadí. Vzniká tak velká „světelnost“. Obraz společně s určitou plasticitou, tedy reliéfem způsobeným tahy štětce, vytváří proměnlivost obrazu – v takovém případě velice záleží, jak je obraz v prostoru osvětlen (neboť osvětlení má velký vliv na vnímání jednotlivých obrazů).

V dalších obrazech dominuje geometrická jednoduchost, která evokuje dojem kompozice, jenž je opřena o jednoduché tvary a jejich vzájemnou provázanost. Právě vazby jednotlivých tvarů a jejich geometrická jednoduchost odkazuje například k ikonám či schematicnosti dopravních značek.

Rytmicky řazené vzory žraloků a kachniček, za sebou se opakující linie zebří kůže nebo vlnící se vodní hladina vytvářejí v obrazech jakési rastry – takové rastry jsou nanášeny až v posledním plánu obrazu. To znamená, že nevytváří podklad, ale do určité míry překrývají motivy již na obraze namalované. Rastr tedy v samotném závěru malířského procesu modifikuje obraz do finální podoby. Na některých místech podmalbu překrývá, jiná místa ale zůstávají rastrem nedotčená. Většinou je figurální kompozice „přetištěním“ šablon pozměněna a dotvářena. Rastr tak vytváří další významovou vrstvu v obraze, jednotlivé vrstvy se plynně prolínají a tím vzniká dynamický dojem rozpohybovanosti a pocit rozevírajícího se prostoru.

